

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 54 Nr 12 2001

Månadens reportage: Henry Jonson

Officiellt organ för
SVENSKA BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Henry Jonson

Regel- och stadgeguru

Henry Jonson, regel- och stadgeguru på SBF. Föddes i Söderala socken 1931.

Kom in i bågskyttet hösten 73 och givit upphov till såväl domarutbildning som bågskyttegymnasium och bågskytteskola.

Nu har turen kommit till en av våra största profiler på utbildningssidan, Henry Jonsson, Kungsängens BK. Henry har haft många järn i Bågskytteelden genom åren. I sitt arbete och fackliga uppdrag lade han den grund som så småningom ledde fram till uppgiften att hålla reda på regler och stadgar i Svenska Bågskytteförbundet. Blev Metalls yngsta styrelseledamot när han som 17-åring valdes in i Metall-5:an i Hälsingland.

”Intresset för SBF:s regler och stadgar började med att Tage Stäv och jag lämnade in ett förslag till förbundet och fick i uppdrag att titta över utbildningen av domare. Då Östgötarna var långt framme engagerades Kurt Pettersson, Linköping för att hjälpa till med utformandet av de frågor som skulle ingå i utbildningsmaterialet. Någon gång i början av 90-talet utannonserade vi 5 kurser enligt dagens utbildningsmodell för regionala domare. Den första kursen gick i Grästorp, den andra i Dalarna och samtidigt med detta övertog jag ansvaret för tävlingsbestämmelserna efter Ingvar Yxell.”

”Det blev mycket jobb, Tage och jag åkte land och rike runt från

Malmö i söder till Boden i norr. I slutet av 80-talet började jag tillsammans med några personer i SBF:s styrelse med regionala konferenser i avsikt att öppna upp förbundet mot medlemmarna.

Henry Jonson

sammans med Leif Janson ett internationellt domarseminarium i Stockholm under ledning av Donald M Lowo (FITA:s domaransvarige). Till kursen kom 27 personer från Europa och Saudi

Arabien, 8 av dessa blev godkända internationella domare varav jag, Börje Jonsson och Bertil Johansson var de enda svenskarna.

I Söderala socken

Henry föddes i Berga by i Söderala socken 1931. ”Vi bodde i ett Båtsmanstorp och det var inte särskilt högt i tak, det är väl därför

som jag är så kort, säger Henry och ler åt minnet. Intresserade sig för fotografering och var engagerad i riksförbundet och i Söderhamns fotoklubb, lite fototävlingar blev det också.

Intresset för Bågskytte grundades av rekordmagasinet, en tidning som på 40-50-talen skrev om Hans Deutgens framfart i Bågskyttevärlden. Jag var i 20-årsåldern och träffade en bågskytt på en metartävling i Lötån, norr om Söderhamn. Han hade tagit med sig lite tapeter och några bågar till en skogsbacke intill, men där höll intresset på att ta slut, berättar Henry. Jag fick prova en jättestark båge och fick reda på

Således bestämdes ett antal platser i landet dit folket samlades. Då fanns mycket diskussioner och uttrycket ”dom” och ”vi” fick vi med tiden bort. Det blev mycket arbete med både helkonferenser och domarkurser.” Men i mitten på 90-talet orkade jag inte fara runt så mycket längre, då införde vi ett system med ett antal nationella domare, önskemålet var minst en i varje distrikt som ansvarade för utbildningen av domare inom sitt eget område. Nu blev min uppgift lättare, jag utbildade och försåg dessa regionala utbildare med material. Nu har Börje Jonsson, Sundsvall tagit över efter mig och jag hoppas han fortsätter länge med det.” I oktober 1996 anordnade jag till-

att bågskytte var nog ingenting för mig, så det hela rann ut i sanden.”

”Nåväl. 1973 hade jag flyttat ned till Kungsängen och min fru var på en föräldrardag i skolan och satt bredvid en annan mamma som bodde i samma hus och efter ett tag frågade min fru vad det var för långa väskor som de lastade in i bilen varje lördag. Jo det visade sig att Leif Janson med familj bodde i samma hus och dom långa väskorna var pilbågar och det tyckte min fru skulle passa sin gubbe. Jag fick uppmaningen att komma till klubbstugan nästkommande lördag, och på den vägen är det.”

Kungsängens BK var 11 år gammal då och tämligen livlig av sig. Jag deltog i ungdomsverksamheten ganska omgående och blev invald i styrelsen redan 1974. Numera är Leif och jag äldst i klubben.”

Bågskytteskolan

”Jag var sedan sekreterare i många år, berättar Henry, engagemanget var stort. Efter ett antal år började jag att skissa på en bågskytteskola för eget bruk och den var klar 1985. Lars Södergren som då var ordförande i SBF var på besök hos Leif en dag och tittade in under en lektion, han tyckte det såg bra ut och undrade om jag inte kunde skriva ned detta för förbundets räkning, boken blev klar 1997. De små häftena som sedan kom ut och som behandlade tex trimning eller materiel var utdrag ur detta kompendium. Från England och Tyskland kom en förfrågan om de fick översätta kompendiet men förbundet reagerade inte på detta. På senare tid har den dock översatts till Färöiska.”

Började som klassiker

I början sköt jag faktiskt hellre än bra och det var klassiskt fram till 1977, därefter fristil. Min bästa tid som bågskytt var som 50-klassare runt 80-82. Då blev jag Svealandsmästare och hade även alla distriktsrekorden under några år. Jag sköt kring 1180p då, minns Henry. Ska man vara riktigt ärlig så gäller fortfarande hellre än bra.

Bågskytte-gymnasium och licenser

Henry var den drivande kraften bakom bildandet av Bågskytte-gymnasiet i Olofström. ”Vi hade flera kandidater till jobbet som ansvarig för gymnasiet och till slut var det bara Håkan Röndahl och Mats Lundgren kvar. Som ni alla vet så föll lotten på Håkan.

Anledningen till att det blev just Olofström och inte Oskarshamn som också fanns med i diskussionen var att i Olofström fanns redan ett idrottsgymnasium, man hade både kunskapen och erfarenheten, berättar Henry.

Vid bildandet av de nya distrikten var jag stark involverad i kontakterna mellan RF och SBF och även i de informationsmöten som föregick sammanslagningarna.

Min inblandning i tillkomsten av licenser för tävlingsskyttar är det som ligger närmast i tiden. Vi tog bort de 15% till SBF som tävlingssarrangörerna betalade in av anmälningsavgiften och det fanns en hel del förslag på ersättning. Valet föll på att införa tävlingslicenser något som jag tog på mig ansvaret att förhandla fram vill-

kor för. För att höja framför allt ungdomarnas insikter kring bågskyttet och dess regler knöts licensen till en utbildning.

Bågskytteminnen

Många sådana blir det förstas genom åren. ”Mitt första SM som 50-klassare, berättar Henry, gick i Hudiksvall. Vid varje genomgång av speakern låg jag alltid tvåa medan det var en ny etta varje gång, jag blev något av ett rundningsmärke med andra ord. Efter ett tag kommer speakern fram till mig och frågar”. ”Är du så här bra eller simulerar du bara?”.

En annan händelse var ett DM hos Sturarna i Uppsala. På fältvarvet gick fingerslingan av och då fick jag låna ett hundkoppel av en kompis i patrullen men vid andra målet på jakten bar det sig inte bättre än att överlemmen sprack. Tejp gick inte, då band jag ihop lemman med den trasiga strängen och fortsatte tävlingen. När vi kom in visade det sig att jag hade tävlingens högsta resultat på jakten och bland annat slagit dåtidens stora jaktexpert Leif Janson, avslutar Henry Jonson.

FAKTA

- Namn:** Karl Torsten Henry Jonson
- Ålder:** 70
- Familj:** Barnen Kjell, Lena och Peter.
- Båge:** Hoyt, samma märke sedan 1977. Detta är min tredje båge.
- Jag själv:** Snabb, noggrann och analytisk.
- Mitt bästa råd:** Ifrågasätt alltid, det du inte förstår

Årgång: 54 Nr. 12 2001